

Рідне слово (скорочено)

Пантелеймон Куліш

Я на сторожі коло їх
Поставлю слово.
Т. Шевченко

Мовчки предки наші в полі
Мовчки спочивають,
Тільки чорнії могили
З вітром розмовляють.
Спочивають, дожидають
Праведного суду,
Що судити Україну
Рідне слово буде.

Вже судили княжі суди, та правда утікала з тих судів. За маєтки продавалася з радістю воля, насипалися могили — пам'ять про "безголов'я". А неправду саджали поруч себе до столу. Тепер же маємо чекати суду.

Рідне слово, божа правдо!
Як мала дитина,
Тебе стала промовляти
Хирна Україна.
Промовляє — оживає,
Згнічений морозом,
Непозичений у німця
Український розум.

Люди тепер схаменуться і повернуться до рідного слова, рідна тоді буде їм і правда, вона запанує скрізь.

В душі правім будем вічно
Об тобі молитись,
Духом правди з ворогами,
Поки духу, битись.